

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/71/2016
Identifikačné číslo spisu:	2612210775
Dátum vydania rozhodnutia:	24.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2612210775.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu G., bývajúceho v C., zastúpeného Mgr. Štefanom Balážom, advokátom so sídlom v Senici, Hviezdoslavova 473, proti žalovaným 1/ C., bývajúcemu v D., zastúpeného JUDr. Petrom Kubinom, advokátom so sídlom v Bratislave, Štefánikova 15, 2/ X., bývajúcej v C., zastúpenej JUDr. Dušanom Krivským, advokátom so sídlom v Skalici, Sasinkova 24, o zaplatenie 33 193,92 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 7 C 265/2012, o dovolaní žalovanej 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 28. januára 2015, sp. zn. 11 Co 479/2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 28. januára 2015, sp. zn. 11 Co 479/2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Senica rozsudkom zo 17. septembra 2013 č. k. 7 C 265/2012-193 uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 33 193,92 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 24. januára 2012 do zaplatenia, náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 2 470,- eur a iné trovy konania vo výške 1 991,50 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu voči žalovanej 2/ zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Senica súdny poplatok za odpor žalovanej 2/ vo výške 1 991,50 eur a zaplatiť žalovanej 2/ náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 2 551,50 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výkonaným dokazovaním mal preukázané, že žalobca a žalovaný 1/ uzatvorili 6. novembra 2006 kúpnu zmluvu, ktorou sa žalovaný 1/ ako predávajúci zaviazal previesť na žalobcu vlastnícke právo k nehnuteľnostiam tam bližšie špecifikovaným a žalobca sa zaviazal za tieto nehnuteľnosti zaplatiť kúpnu cenu 33 193,92 eur. Nakoľko nehnuteľnosti prevádzané dotknutou kúpnu zmluvou boli v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných a žalovaná 2/ nebola účastníčkou zmluvy, žalovaná 2/ sa dovolala relatívnej neplatnosti predmetnej zmluvy. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom zo 7. mája 2009 č. k. 6 C 47/2008-136 ustálil, že predmetné nehnuteľnosti sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných 1/ a 2/. Súd prvej inštancie vyvodil záver, že medzi žalobcom a žalovanou 2/ nevznikol záväzkovoprávny vzťah z bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy a preto táto nie je pasívne legitimovanou osobou v spore. Konštatoval, že plnenie z neplatnej zmluvy prijal len žalovaný 1/ a len on má povinnosť toto plnenie vrátiť. O trovách konania rozhodol

podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Krajský súd v Trnave na odvolanie žalobcu a žalovaného 1/ rozsudkom z 28. januára 2015 sp. zn. 11 Co 479/2013, rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 33 193,92 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 24. januára 2012 do zaplatenia, náhradu trov konania v sume 7 507,05 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, rozsudok prvej inštancie vo výroku o poplatkovej povinnosti žalobcu zrušil. Odvolací súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka upravuje vzájomnú reštitučnú povinnosť účastníkov neplatnej alebo zrušenej zmluvy a v danom prípade prevádzané nehnuteľnosti boli v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Vývodil záver, že kúpna cena, ktorú žalobca vyplatil sa aj napriek tomu, že zmluvu uzavrel len žalovaný 1/ stala súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných 1/ a 2/, preto pri zrušení zmluvy na strane žalovanej 2/ tiež vzniklo bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu, ktoré je povinná vydať podľa § 451 Občianskeho zákonníka, na rozdiel od žalovaného 1/, ktorý bol účastníkom zmluvy a ktorému vznikla reštitučná povinnosť podľa § 457 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Výrok rozsudku, ktorým bola žalobcovi určená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odpor žalovanej 2/, zrušil ako nesprávny, nakoľko žalobca bol v konaní plne úspešný.

3. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalovaná 2/ (ďalej aj „dovolateľka“) a s poukazom na ustanovenie § 238 ods. 1, § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. žiadala, aby dovolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, resp. aby rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedla, že odvolací súd vychádzal zo správne zisteného skutkového stavu, avšak vec nesprávne právne posúdil, keď z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ak je zmluva neplatná, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému to, čo podľa nej dostal, pričom je nepochybné, že účastníkmi zmluvy boli žalobca a žalovaný 1/. Dovolateľka podala návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 243 O.s.p.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie zamietnuť. Uviedol, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva v správnom právnom posúdení zisteného skutkového stavu.

5. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že odvolací súd dospel k správne právne záveru, že vyplatená kúpna cena patrila do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a z tohto dôvodu záväzkový vzťah na vydanie bezdôvodného obohatenia vznikol medzi žalovanými spoločne a nerozdielne.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odloženie vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 C.s.p. a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

7. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej len „C.s.p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky, prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie v prejednávanej veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“). Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C.s.p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1, 2 C.s.p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C.s.p.).

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.), po zistení, že dovolanie podala

včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 427 ods. 1 C.s.p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.), v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 440 C.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej 2/ je opodstatnené.

9. Z ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

10. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p., dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

11. V prejednávanej veci dovolanie žalovanej 2/ smeruje proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej a preto je procesne prípustné.

12. V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p., môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 ods. 1 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzujú len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

13. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 O.s.p., zaoberal sa najskôr dovolací súd otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. (t. j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným). Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. netvrdila a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

14. Z obsahu dovolania žalovanej 2/ vyplýva argumentácia, ktorá obsahuje jej výhrady voči právnomu posúdeniu veci zo strany odvolacieho súdu, teda namieta, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval.

25. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 33 193,92 eur s príslušenstvom z titulu, že so žalovaným 1/ uzavrel kúpnu zmluvu, podľa ktorej mu žalovaný 1/ odpredá rodinný dom vedený Katastrálnym úradom v Trenčíne, Správa katastra Nové Mesto nad Váhom so súp. č. XXXX v k. ú. D. s príslušenstvom parcelami č. XXXXX/X, XXXXX/X a XXXX, za dohodnutú kúpnu cenu 33 193,92 eur. Vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcu bol povolený Správou katastra Nové Mesto nad Váhom 12. decembra 2006 pod č. E.. Nehnuteľnosti prevádzané kúpnu zmluvou boli v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaného 1/ a žalovanej 2/, ktorá sa dovolala relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy voči žalobcovi i žalovanému 1/. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom zo 7. mája 2009 č. k. 6 C 47/2008-136 ustálil, že predmetné nehnuteľnosti sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných 1/ a 2/.

16. Súd prvej inštancie, ktorý vo vzťahu k žalovanému 1/ žalobe vyhovel a vo vzťahu k žalovanej 2/ žalobu zamietol, vychádzal z názoru, že žalovaná 2/ nebola účastníčkou dotknutej kúpnej zmluvy, nikdy fyzicky neprevzala ani časť plnenia z kúpnej ceny a teda medzi žalovanou 2/ a žalobcom nevznikol

záväzkovoprávny vzťah z bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy a preto táto v spore nie je pasívne legitimovaná. Vo vzťahu k žalovanému 1/ uplatnený nárok považoval za bezdôvodné obohatenie podľa § 451 a § 457 Občianskeho zákonníka, keď žalovaný 1/ na rozdiel od žalobcu si nesplnil svoju reštitučnú povinnosť a nevrátil žalobcovi zaplatenú kúpnu cenu 33 193,92 eur. Krajský súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že pokiaľ kúpna zmluva na prevod nehnuteľností patriacich do BSM bola uzavretá len jedným manželom počas trvania manželstva, majetková hodnota poskytnutého plnenia kúpnej ceny sa stala vlastníctvom nielen žalovaného 1/ ako účastníka zmluvy, ale v súlade s ustanovením § 143 Občianskeho zákonníka aj súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných a teda i napriek tomu, že žalovaná 2/ nebola účastníčkou kúpnej zmluvy, vzniklo na jej strane bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinná vydať.

17. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

18. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

20. Vecnou legitimáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva. Prípadný nedostatok pasívnej vecnej legitimácie znamená, že podľa hmotnoprávnych ustanovení nie je žalovaný subjektom tvrdenej povinnosti a žaloba proti nemu nemôže byť preto úspešná.

21. Kto je v rámci zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie pasívne legitimovaný, vyplýva z ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka. Je ním ten, koho majetok sa na úkor druhého neoprávnene zväčšil alebo u koho nedošlo k zmenšeniu majetku napriek tomu, že k tomu malo v súlade s právom dôjsť. Aktívne legitimovaným subjektom k uplatneniu práva zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie je ten, na koho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

22. Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť. Plnenie bez právneho dôvodu je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia, ku ktorému dochádza tým, že jednému z účastníkov sa dostalo majetkovej hodnoty plnením, ku ktorému v dobe jeho poskytnutia neexistoval žiadny právom stanovený dôvod, akým môže byť napr. dohoda účastníkov, povinnosť vyplývajúca zo zákona, či z rozhodnutia a pod. Jedná sa teda o prípady, v ktorých právny dôvod v okamžiku plnenia vôbec neexistoval a k získaniu bezdôvodného obohatenia v takomto prípade dochádza okamžikom prijatia plnenia.

23. V prejednávanej veci nebola spornou skutočnosť, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným 1/ predmetné nehnuteľnosti patrili do bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných. Dovolací súd vychádzal zo skutočnosti, že žalovaná 2/ (po zistení, že žalovaný 1/ predmetné nehnuteľnosti previedol kúpnu zmluvou na žalobcu) sa dovolala relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy a Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom zo 7. mája 2009 č. k. 6 C 47/2008-136 ustálil, že predmetné nehnuteľnosti sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných 1/ a 2/.

24. Predmetom dovolacieho konania sa teda stala otázka, či za takýchto okolností sa môže žalobca domáhať vydania bezdôvodného obohatenia i od žalovanej 2/, ktorá účastníčkou predmetnej kúpnej zmluvy nebola.

25. Pre posúdenie tejto otázky bolo potrebné vychádzať z ustanovení § 451 ods. 1 a 2 a § 457 Občianskeho zákonníka. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach týkajúcich sa bezdôvodného obohatenia opakovane uvádzal, že § 457 Občianskeho zákonníka predstavuje úpravu, ktorá nadväzuje na základný

princíp bezdôvodného obohatenia vyjadrený v § 451 Občianskeho zákonníka, ktoré zakladá všeobecnú povinnosť toho, kto sa na úkor iného obohatil, toto obohatenie vydať a bližšie vymedzuje rozsah reštitučnej povinnosti pre prípady plnení z neplatných zmlúv. Ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka ustanovuje, že v prípade bezdôvodného obohatenia vzniknutého na základe plnenia z neplatnej zmluvy sú vo vzájomnom vzťahu iba účastníci tohto právneho úkonu a týmto teda prináleží i vecná legitímácia (aktívna i pasívna) v spore o toto obohatenie, nehľadiac na to, či sa v dôsledku neplatného právneho úkonu obohatil i niekto iný. Ak teda vznikne záväzkový právny vzťah môže sa dotýkať právnej sféry iba tých, ktorí sú jeho účastníkmi a v podobe vyplývajúcej zo zmluvy (alebo inej právnej skutočnosti), ktorou bol založený. Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani ustanovenie § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Predstava, že by zo zmluvy mohol byť oprávnený niekto, kto nebol jej účastníkom, by nutne vnášala neistotu do záväzkových právnych vzťahov vzniknutých na základe zmluvy a to nielen na strane veriteľa, ale aj dlžníka a predstavovala by neprípustné popretie zásady, že zo záväzkového právneho vzťahu vzniknutého zo zmluvy sú oprávnený a povinný len strany zmluvy (a ich právni nástupcovia), že obsah záväzkového právneho vzťahu je určený zásadne zmluvnými stranami a že plnenie zo záväzkového právneho vzťahu môže požadovať len účastník zmluvy. Právna úprava uvedená v ustanovení § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemôže modifikovať okruh účastníkov, obsah záväzkových právnych vzťahov alebo ich plnení a nutne dopadá len na vzájomné vzťahy manželov, najmä pri ich vyporiadaní ohľadne majetku a záväzkov, ktoré tvoria ich bezpodielové spoluvlastníctvo. Tento záver je potrebné aplikovať i na prípad, kedy sa jedná o neplatnosť kúpnej zmluvy uzavretej len jedným z manželov, ktorej predmetom je nehnuteľnosť, ktorá je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Pre tento záver je rozhodujúcou skutočnosť, že žalovaná 2/ nebola účastníčkou predmetnej kúpnej zmluvy, ktorá bola určená za neplatnú. S prihliadnutím k teologickému výkladu skúmaných ustanovení je možné opodstatnene usudzovať, že úpravou obsiahnutou v ustanovení § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka nezamýšľal zákonodarcu prelomiť princíp autonómie vôle zmluvných strán v procese vzniku záväzkov zo zmlúv a vnútiť im ako zákonný dôsledok vzniku zmluvy prostredníctvom inštitútu bezpodielového spoluvlastníctva manželov ako ďalšiu zmluvnú stranu i manžela zmluvnej strany. Je teda nepochybné, že právnu úpravu bezpodielového spoluvlastníctva manželov nemožno spájať s pravidlom, že účastníkom synalagmatických záväzkových právnych vzťahov založených zmluvou sa automaticky stáva i ten z manželov, ktorý nebol účastníkom zmluvy tento vzťah zakladajúci.

26. Dovolací súd dospel k záveru, že ak jeden z manželov nie je účastníkom záväzkového právneho vzťahu založeného kúpnu zmluvou uzavretou iba druhým manželom, potom nie je ani účastníkom záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia, ku ktorému vzniku došlo v dôsledku neplatnosti kúpnej zmluvy. Bezdôvodné obohatenie je síce samostatným dôvodom vzniku záväzkového právneho vzťahu, avšak platí, že jeho účastníkom nie je ten z manželov, ktorý nebol účastníkom zmluvy, v dôsledku ktorej neplatnosti záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol. V prejednávanej veci zo skutkových zistení vyplynulo, že žalobca uzavrel so žalovaným 1/ kúpnu zmluvu a na základe tejto zmluvy bola žalovanému 1/ poskytnutá kúpna cena 33 193,92 eur. Je teda nepochybné, že žalovaný 1/ dostal majetkovú hodnotu, ktorú bol v okamihu dovolania sa relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy žalovanou 2/ povinný vydať žalobcovi. Z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k nadobudnutiu tejto majetkovej hodnoty do bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných. Je teda zrejmé, že záväzok z bezdôvodného obohatenia podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka vznikol iba žalovanému 1/, rovnako ako aj povinnosť predmet bezdôvodného obohatenia vydať, i keď sa tak stalo za trvania manželstva žalovaných, ktorých bezpodielové spoluvlastníctvo nebolo zrušené. Ak teda nebola žalovaná 2/ z tohto záväzku z bezdôvodného obohatenia subjektom tvrdennej povinnosti, nie je na jej strane daná ani pasívna vecná legitímácia. Nebol preto správny záver odvolacieho súdu, že pokiaľ nebude preukázané zrušenie, rozšírenie či zúženie bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných, sú vo veci pasívne legitimovaní obaja žalovaní.

27. Pretože odvolací súd posúdil otázku vecnej pasívnej legitímácie žalovanej 2/ nesprávne, je opodstatnená dovolacia námietka, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil dovolaním napadnutý výrok odvolacieho súdu vo veci samej, na ňu nadväzujúci výrok o trovách konania a tiež výrok o poplatkovej povinnosti žalobcu a vec v rozsahu zrušenia vrátil odvolaciemu súdu

na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 C.s.p.).

28. Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C.s.p.).

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.